

[Forsvarsministeren.]

Armering. Men hvad Detaillerne angaar, kan der jo gives nærmere Oplysninger derom i det Udvalg, der bliver nedsat om denne Sag.

Det ærede Medlem var ikke tilfreds med Navnet Luftvaabenet. Jeg tror, han mente, at vi skulde kalde det Flyvevæsenet. Ja, vi har naturligvis overvejet frem og tilbage med Hensyn til dette Navn, og vi mente, at det egentlig var et meget beskedent Navn, vi her havde fundet. Der var Tale om at kalde det Luftkorpsen, men vi mente, at de Rammer, her er foreslaaet, er saa beskedne, at Luftvaaben var et mere betegnende Udtryk for denne Afdeling. Men det skal ikke skille det ærede Medlem og mig. Navnet kan vi maaske blive enige om gennem en Forhandling.

Det ærede Medlem kunde være med paa, at vi fik Spejdereskadriller, men det var en Torn i Øjet paa ham, at vi skulde have Jagereskadriller og særlige Bombardementsmaskiner. Det var afskyeligt for det ærede Medlem. Men det er jo i Virkeligheden Luftartilleri. Der var et andet æret Medlem, maaske det var det ærede Medlem Hr. Willesen, der spurgte, om disse Bombardementsmaskiner skulde ud til fremmede Byer og Lande. Nej, det er der ikke Tale om, men der kan være Tale om, at fremmede Skibe vil trænge ind paa vore Enemærker, og det er Meningen, at disse Maskiner skal optræde i saadanne Tilfælde.

Det ærede Medlem Hr. P. Munch spurgte saa med Hensyn til Navneforandringen for Arbejdstroppers Vedkommende, der ifølge Lovforslaget skal kaldes Hjælpetropper, om der der var Tale om en Forøgelse. Dertil skal jeg sige, at det er der ikke Tale om. Der er Tale om det samme Antal Manddage som hidtil. Men vi har bare ment, at Hjælpetropper var et bedre Navn end Arbejdstropper, men det er den Slags Ting, som ikke spiller nogen større Rolle.

Det ærede Medlem spurgte, da der er Tale om at indskrænke Tallet paa de faste menige indenfor Søværnet, om Antallet af de værnepligtige saa skulde forøges. Med Hensyn til hele dette Spørgsmaal er der for det første ikke Tale om nogen videre Nedgang af de faste meniges Tal; men hvor meget der skal indkaldes til Flaaden afhænger af forskellige Ting, bl. a. af Bemandingen, af hele Indretningen af de Skibe, der skal bygges i Fremtiden, og af, hvor mange Skibe der hvert Aar skal udrustes. Det er den Slags Ting, man maa tage

i Betragtning, naar man skal bedømme, hvor mange der hvert Aar skal indkaldes.

Det ærede Medlem spurgte, om de værnepligtige ved Flyvevaabnet eventuelt skulde være pligtige at gaa op med Flyvemaskiner. Nej, det er der ikke Tale om; det er naturligvis en fuldstændig frivillig Sag. De skal øve Hjælpetjeneste, og hvorvidt de ved Lejlighed kommer op i en Flyvemaskine, overlades ganske til dem selv.

Det ærede Medlem stillede endvidere en hel Del Spørgsmaal, det bebrejder jeg ham ikke, og jeg skal saa vidt muligt søge at svare paa dem. Det ærede Medlem spurgte, om man kunde fravige Værnepligtens Bestemmelser i flere Tilfælde, end der var Tale om i Loven af 1922. Nej, det er det samme, som staar baade i Loven af 1922 og nu, jeg tror, det kun er et enkelt Ord, der ændres. Det er kun under Krigsfare eller under særlige Omstændigheder, der er Tale om i en af Paragrafferne.

Med Hensyn til de frivillige Korps, som det ærede Medlem ogsaa var inde paa, vil jeg sige, at det, der sker, er egentlig kun, at der bliver en skarpere Kontrol med dem i Sammenligning med det, der nu er Tale om.

Det ærede Medlem omtalte, at Loven om den civile Tjeneste maatte ændres. Det er muligt. Men man maa først se, hvorledes det gaar med Lovforslaget. Først naar man har faaet det gennemført, maa man overveje, om der er Rimelighed i at vedtage visse Ændringer i den civile Tjeneste.

Det ærede Medlem spurgte, om Beløbene nu kunde forslaa. Jeg skal dertil sige, at de er regnet saa nøje ud, som man overhovedet har været i Stand til i de to militære Ministerier. Det ærede Medlem sluttede med at sige, at han ikke kunde tænke sig, at Forslaget kunde blive en Generalnævner. Nej, jeg har naturligvis haft det ærede Medlem mistænkt for, at naar han har talt om Samling paa Rigsdagen, skulde det være en Samling om den lille radikale Gruppe, som endnu er tilbage paa Rigsdagen. Jeg tror dog, der er Grund for det ærede Medlem til at overveje, om det alligevel ikke var rart at faa en Ende paa dette Spørgsmaal for en Del Aar, og om man ikke kunde bekvemme sig til, naar han ikke kan faa sine særlige Ønsker opfyldt, at gaa med til det, der her er opstillet.

Det ærede Medlem Hr. Willesen, Retspartiets Ordfører, udtalte to Ting, som jeg synes har nogen Interesse. For det første sagde han, at Ordningen af 1909 havde ved